

UOHSX00A0EZF

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č.j.: ÚOHS-R340/2013/VZ-22103/2017/321/OHo/EDy

Brno 1. srpna 2017

V řízení o rozkladu ze dne 15. 10. 2013, který byl doručen Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 16. 10. 2013 a který podal zadavatel –

- **Statutární město Ústí nad Labem**, IČO 00081531, se sídlem Velká Hradební 2336/8, 401 00 Ústí nad Labem,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 2. 10. 2013 č. j. ÚOHS-S101/2013/VZ-18959/2013/522/ZPr, ve věci možného spáchání správních deliktů zadavatelem podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s nedodržením závazného postupu při zadávání veřejné zakázky **na výběr administrátora** veřejné zakázky s názvem „Pojištění majetku, pojištění odpovědnosti za škodu a pojištění vozidel Statutárního města Ústí nad Labem“ a dále při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Pojištění majetku, pojištění odpovědnosti za škodu a pojištění vozidel Statutárního města Ústí nad Labem**“,

jsem na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl takto:

I.

Výrok II. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 2. 10. 2013 č. j. ÚOHS-S101/2013/VZ-18959/2013/522/ZPr podle § 152 odst. 6 písm. b) v návaznosti na § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,

p o t v r z u j i

a podaný rozklad v této části

z a m í t á m.

II.

Výroky I. a III. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S101/2013/VZ-18959/2013/522/ZPr ze dne 2. 10. 2013 podle § 152 odst. 6 písm. a) v návaznosti na § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

r u š í m

a v této části věc

v r a c í m

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel podnět k přezkoumání postupů zadavatele – Statutárního města Ústí nad Labem, IČO 00081531, se sídlem Velká Hradební 2336/8, 401 00 Ústí nad Labem (dále jen „**zadavatel**“), ve věci výběru administrátora zadávacího řízení pro veřejnou zakázku s názvem „Pojištění majetku, pojištění odpovědnosti za škodu a pojištění vozidel Statutárního města Ústí nad Labem“, jejíž oznámení bylo do informačního systému veřejných zakázek odesláno

---

¹ Pozn.: Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona v návaznosti na ustanovení § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení. Zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek se nepoužije s ohledem na ustanovení § 273 odst. 1 tohoto zákona.

dne 15. 8. 2012 a uveřejněno dne 17. 8. 2012 pod ev. č. 22803 a dne 21. 8. 2012 uveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie pod ev. č. 2012/S 159-266098.

2. Z dokumentace předložené zadavatelem vyplývá, že dne 2. 7. 2012 byla zadavatelem uzavřena „Mandátní smlouva uzavřená na základě usnesení RM č. 313/12 ze dne 21. 6. 2012“ se smluvní cenou 15 000 Kč bez DPH (dále jen „**veřejná zakázka č. 1**“) se společností RESPECT, a.s., IČO 25146351, se sídlem Pod Krčským lesem 2012/22, 142 00 Praha (dále jen „**RESPECT, a.s.**“). Předmětem veřejné zakázky č. 1 byla kompletní administrace a zpracování návrhu zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku na výběr pojistitele majetku zadavatele. Veřejná zakázka č. 1 byla „zadána“ na základě řízení pro veřejnou zakázku malého rozsahu.
3. Otevřené zadávací řízení pro veřejnou zakázku s názvem „Pojištění majetku, pojištění odpovědnosti za škodu a pojištění vozidel Statutárního města Ústí nad Labem“ (dále jen „**veřejná zakázka č. 2**“) bylo zahájeno dne 15. 8. 2012. Ze zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku č. 2 vyplývalo, že se zadavatel nechal dle § 151 zákona zastoupit jinou osobou – společností RESPECT, a.s. Zadavateli byly doručeny dvě nabídky, přičemž zadavatel dne 12. 10. 2012 rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky uchazeče Česká pojišťovna a.s., IČO 45272956, se sídlem Spálená 75/16, 113 04 Praha 1 (dále jen „**Česká pojišťovna a.s.**“). S Českou pojišťovnou a.s. zadavatel posléze uzavřel dvě samostatné smlouvy – dne 29. 10. 2012 byla uzavřena „Pojistná smlouva č. 899-17877-18“ s účinností od 1. 11. 2012 na dobu neurčitou a se smluvní cenou 4 202 570 Kč bez DPH/rok a dne 28. 12. 2012 „Pojistná smlouva č. 36491012-13“ s účinností od 1. 1. 2013 na dobu neurčitou a se smluvní cenou 1 007 035 Kč/rok.

II. Napadené rozhodnutí

4. Dne 2. 10. 2013 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S101/2013/VZ-18959/2013/522/ZPr (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým rozhodl o tom, že se zadavatel dopustil správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nestanovil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky č. 1 v souladu s § 13 odst. 2 zákona, a když v rozporu s § 21 zákona nezadal tuto veřejnou zakázku v některém z druhů zadávacích řízení, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel již uzavřel smlouvu s RESPECT, a.s. (výrok č. I napadeného rozhodnutí).
5. Dále Úřad shledal, že se zadavatel dopustil správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, když se v rozporu s § 6 a § 151 odst. 1 zákona nechal v zadávacím řízení pro veřejnou zakázku č. 2 zastoupit osobou, která ve vztahu k této veřejné zakázce nesplňovala požadavky nepodjatosti podle § 74 odst. 7 zákona, čímž se stal postup zadavatele v zadávacím řízení netransparentním, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel již uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem (výrok č. II napadeného rozhodnutí). Za spáchání těchto správních deliktů uložil Úřad zadavateli pokutu ve výši 300 000 Kč (výrok č. III napadeného rozhodnutí).

III. Námitky rozkladu

6. Proti napadenému rozhodnutí podal zadavatel rozklad, který byl Úřadu doručen v zákonné lhůtě dne 16. 10. 2013. Zadavatel v prvé řadě uvádí, že se neztotožňuje se závěry napadeného rozhodnutí o spáchání správních deliktů. Současně nesouhlasí ani s vyměřenou

sankcí ve výši 300 000 Kč, neboť je „poměrně značně vysoká“. Zadavatel dále uvádí, že výběrem nového pojistitele (Česká pojišťovna a.s.) se mu podařilo ušetřit částky za pojistné v řádech milionů korun.

Námítky rozkladu související s veřejnou zakázkou č. 1

7. Zadavatel uvádí, že předmětem této veřejné zakázky byla toliko administrace veřejné zakázky č. 2, přičemž předpokládaná hodnota této zakázky ve výši 20 000 Kč bez DPH plně odpovídala situaci na trhu. S ohledem na tuto skutečnost je evidentní, že se jednalo o veřejnou zakázku malého rozsahu a zadavatel v souladu s § 18 odst. 5 zákona přistoupil k zadání této zakázky formou tzv. zakázky malého rozsahu v souladu s vlastní interní směrnicí. Zadavatel je přesvědčen o tom, že tímto postupem dodržel základní principy dle § 6 odst. 1 zákona.
8. Provize, náležející pojišťovacímu zprostředkovateli dle § 8 odst. 4 zákona č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a samostatných likvidátorech pojistných událostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o pojišťovacích zprostředkovatelích**“), nemohla být dle názoru zadavatele do předpokládané hodnoty veřejné zakázky č. 1 zahrnuta, neboť na ni v době přípravy a organizace této veřejné zakázky nikomu nevznikl nárok a nemohla být nikdy nikomu vyplacena.
9. Tato odměna také náleží pouze pojišťovacímu makléři. Vzhledem k tomu, že zadavatel, jako zájemce o pojištění, s žádným pojišťovacím makléřem v době vypsání veřejné zakázky č. 1 neměl (a dosud nemá) uzavřenou žádnou smlouvu, není nikdo, komu by na tuto odměnu mohl vzniknout nárok. Zadavatel tedy nemohl postupovat v rozporu s § 13 odst. 2 zákona, když v rámci předpokládané hodnoty veřejné zakázky č. 1 nezohlednil neexistující provizi dle § 8 odst. 4 zákona o pojišťovacích zprostředkovatelích.
10. Zadavatel tedy trvá na tom, že předpokládaná hodnota veřejné zakázky č. 1 byla stanovena v souladu se zákonem a že svým postupem nijak neomezil soutěžní prostředí. Nemohlo tedy dojít k nehospodárnému vynakládání veřejných prostředků.
11. Dále zadavatel namítá, že napadené rozhodnutí je ovlivněno nesprávným zohledněním podkladů a vzájemných souvislostí. Tento závěr zadavatel demonstruje na dále uvedených skutečnostech.
12. Ve svém vyjádření ze dne 11. 3. 2013 zadavatel Úřad upozornil na to, že postavení RESPECT, a.s. jako administrátora veřejné zakázky č. 2 nelze spojovat s jeho oprávněním k provozování činnosti pojišťovacího agenta.
13. Citace § 8 odst. 4 zákona o pojišťovacích zprostředkovatelích v bodě 28 napadeného rozhodnutí je dle zadavatele zavádějící, neboť veřejná zakázka č. 1 byla vypsána bez účasti jakéhokoli pojišťovacího makléře. Ze stejného důvodu považuje zadavatel za zavádějící i citace z judikatury, uvedené v bodech 33, 34, 40 a 41 napadeného rozhodnutí. Rozsudky správních soudů, na které Úřad v napadeném rozhodnutí odkazuje, se týkaly makléřů, kteří byli aktuálními pojišťovacími makléři klientů – což však není tento případ. RESPECT, a.s. nebyl před ani po vypsání veřejné zakázky pojišťovacím makléřem zadavatele.
14. Zadavatel dále poukazuje na zjevnou nesprávnost, kdy Úřad v bodech 38 a 44 napadeného rozhodnutí uvedl, že se do výběrového řízení pro veřejnou zakázku č. 1 mohli přihlásit pojišťovací makléři a agenti, kteří zároveň vystupují jako pojišťovací zprostředkovatelé.

Dle zadavatele platí, že pojišťovací makléř ve skutečnosti je pojišťovacím zprostředkovatelem, tedy nemůže nevystupovat „zároveň jako pojišťovací zprostředkovatel“.

15. V bodě 42 napadeného rozhodnutí Úřad odkázal na vyjádření České pojišťovny a.s., z něhož má vyplývat, že společnosti RESPECT, a.s. byla za uzavření smlouvy a dále z pojistného plnění veřejné zakázky vyplacena odměna, a to na základě smluvních vztahů s touto společností uzavřených již před realizací veřejné zakázky č. 1. Zadavatel v této souvislosti poukazuje na to, že je z principu vyloučeno, aby byl RESPECT, a.s. pojistitelem jakkoli odměňován z pojistného plnění (pojistné plnění představuje plnění poskytované pojistitelem pojištěnému z titulu pojistné události).
16. Dále je dle zadavatele vyloučeno, aby byl RESPECT, a.s. odměňován za sjednání smlouvy, která byla uzavřena na základě výsledků zadávacího řízení bez jakéhokoli zásahu RESPECT, a.s. či jiné osoby.
17. Následně zadavatel uvádí, že odměna ze strany České pojišťovny a.s. byla RESPECT, a.s. poskytnuta v souvislosti se zprostředkovatelskou činností, kterou RESPECT, a.s. vykonává v postavení pojišťovacího agenta na základě pověření České pojišťovny a.s. Zprostředkovatelskou činností v pojišťovnictví přitom v souladu s § 3 odst. 1 zákona o pojišťovacích zprostředkovatelích není pouze odborná činnost spočívající v předkládání návrhů na uzavření pojistných smluv nebo zajišťovacích smluv, provádění přípravných prací směřujících k uzavření těchto smluv, uzavírání těchto smluv jménem a na účet pojišťovny nebo zajišťovny, ale i činnost spočívající v pomoci při správě pojištění a vyřizování nároků z pojistných nebo zajišťovacích smluv. Právě tato činnost (spočívající v pomoci při správě pojištění a vyřizování nároků z pojistných smluv) je tou činností, která je ze strany RESPECT, a.s. vykonávána v případě pojistných smluv, které Česká pojišťovna a.s. uzavřela se zadavatelem. Přitom platí, že tyto služby vykonával RESPECT, a.s. nikoli na základě smlouvy se zadavatelem. Rozhodnutí o pověření další osoby (pojišťovacího agenta) výkonem určitých činností je přitom výhradně na dodavateli, který nese náklady na odměňování svého subdodavatele.
18. Po ukončení zadávacího řízení pro veřejnou zakázku č. 2 Česká pojišťovna a.s. zadavatele informovala o tom, že správou pojištění a odbornou pomocí při uplatňování nároků z pojistných smluv pověřila RESPECT, a.s. – toto tvrzení zadavatel doložil dopisem datovaným 29. 10. 2012 a dohodou o správě pojištění ze dne 25. 10. 2012. Tato skutečnost je však dle zadavatele v rozporu s vyjádřením České pojišťovny a.s., která dříve uvedla, že RESPECT, a.s. byl odměněn za sjednání pojistné smlouvy.
19. Zadavatel v souvislosti s veřejnou zakázkou č. 1 uzavírá, že má vzhledem k formulaci odůvodnění napadeného rozhodnutí za to, že Úřad daný případ posuzoval jako „kdyby byl vysoutěžen makléř“. Dle zadavatele došlo ze strany Úřadu k nesprávné interpretaci vztahu klienta a pojišťovny, vztahu makléře a pojišťovny a k nesprávnému pojetí pojmů „agent“ a „makléř“, což se zásadním (pro zadavatele negativním) způsobem projevilo na napadeném rozhodnutí.

Námítky rozkladu související s veřejnou zakázkou č. 2

20. Zadavatel namítá, že skutečnosti, které Úřad dle bodu 58 napadeného rozhodnutí považuje za určující pro své závěry o podjatosti RESPECT, a.s. ve vztahu k veřejné zakázce č. 2, jsou

popsány chybně a nezakládají se na pravdě. RESPECT, a.s. není výhradním pojišťovacím agentem České pojišťovny a.s., jak tvrdí Úřad. RESPECT, a.s. je ve vztahu i s dalšími pojišťovnami na českém pojistném trhu, mimo jiné i s druhým uchazečem, který v rámci zadávacího řízení pro veřejnou zakázku č. 2 podal nabídku.

21. Není tedy pravdou, že by měl RESPECT, a.s. osobní prospěch z uzavření pojistné smlouvy právě s vybraným uchazečem (Českou pojišťovnou, a.s.).
22. Dále dle zadavatele platí, že RESPECT, a.s. neměl možnost jakkoli ovlivnit osoby rozhodující o výběru nejvhodnější nabídky ve svůj prospěch. Z mandátní smlouvy, na jejímž základě prováděl RESPECT, a.s. administraci zadávacího řízení pro veřejnou zakázku č. 2 vyplývá, že se nepodílel na vyhodnocení veřejné zakázky.
23. Zadavatel dále namítá, že jediným hodnotícím kritériem byla nejnižší nabídková cena, zadávací dokumentace neobsahovala podmínky, které by mohly určité uchazeče zvýhodňovat.
24. V bodě 31 napadeného rozhodnutí Úřad poukazuje na skutečnost, že veřejné zakázky na pojišťovací služby jsou často vypisovány prostřednictvím třetích osob - pojišťovacích zprostředkovatelů, kteří jsou následně vybranou pojišťovnou odměňováni formou provize za uzavření smlouvy. Zadavatel namítá, že pokud je tato praxe Úřadu známá a není považována za rozpornou se zásadou nepodjatosti, nevypořádal se Úřad dostatečně s otázkou, proč právě v nyní šetřeném případě se měl zadavatel dopustit spáchání správního deliktu tímto způsobem.
25. Závěrem zadavatel poukazuje na skutečnost, že nedošlo k naplnění skutkových podstat správních deliktů dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona. Základním smyslem zákona je úspora finančních prostředků zadavatelů za předpokladu naplnění podmínek zákona, nikoli samoúčelné naplňování zákona.

Závěr rozkladu

26. Závěrem rozkladu zadavatel požaduje zrušení napadeného rozhodnutí.

IV. Původní rozhodnutí o rozkladu a řízení před soudy

27. Úřad neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.
28. Dne 17. 3. 2014 vydal předseda Úřadu rozhodnutí o rozkladu č. j. ÚOHS-R340/2013/VZ-5568/2014/310/BVÍ (dále jen „**původní rozhodnutí o rozkladu**“), kterým o podaném rozkladu rozhodl tak, že napadené rozhodnutí potvrdil a podaný rozklad zamítl.
29. Proti původnímu rozhodnutí o rozkladu podal zadavatel žalobu ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „**krajský soud**“). Rozsudkem ze dne 31. 3. 2016, č. j. 31 Af 38/2014-57, (dále jen „**rozsudek**“) krajský soud rozhodl tak, že se rozhodnutí předsedy Úřadu zrušuje a věc se vrací Úřadu k dalšímu řízení, neboť Úřad nedostatečně zjistil skutkový stav věci, respektive ze zjištěného stavu nevycházel. Nejvyšší správní soud pak rozsudkem ze dne 11. 5. 2017, č. j. 3 As 104/2016-49, (dále jen „**rozsudek NSS**“) odmítl kasační stížnost zadavatele a zamítl kasační stížnost Úřadu proti výše uvedenému rozsudku.

V. Řízení o rozkladu

30. Dne 31. 5. 2017 bylo písemností č. j. ÚOHS-16619/2017/321/OHo zadavateli oznámeno, že se ve správním řízení pokračuje.

Stanovisko předsedy Úřadu

31. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo, s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a vázán právním názorem krajského soudu a Nejvyššího správního soudu jsem dospěl k následujícímu závěru.
32. Úřad tím, že ve výroku II. napadeného rozhodnutí rozhodl tak, že se zadavatel dopustil spáchání správního deliktu, když se v rozporu se zákonem nechal v zadávacím řízení pro veřejnou zakázku č. 2 zastoupit osobou, která ve vztahu k této veřejné zakázce nesplňovala požadavky nepodjatosti, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Dále ale Úřad tím, že ve výroku I. rozhodl tak, že se zadavatel dopustil spáchání správního deliktu tím, že nestanovil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky č. 1 v souladu se zákonem a v rozporu se zákonem tudíž nezadal tuto veřejnou zakázku v některém z druhů zadávacích řízení, nerozhodl správně a v souladu se zákonem. V důsledku toho výrok III. napadeného rozhodnutí samostatně neobstojí. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, na základě kterých jsem napadené rozhodnutí co do výroku II. potvrdil a rozklad v této části zamítl, a zároveň proč jsem rozhodl napadené rozhodnutí co do výroků I. a III. zrušit a věc v této části vrátit Úřadu k novému projednání.

VI. K námitkám rozkladu

K potvrzení části napadeného rozhodnutí

33. Podstatou napadeného rozhodnutí v části odpovídající výroku II. byla otázka, zda zadavatel porušil povinnost zákazu podjatosti zástupce zadavatele dle § 151 odst. 1 zákona a tím spáchal správní delikt. K této otázce jsem se již zabýval námitkami rozkladu zadavatele v původním rozhodnutí o rozkladu a uvedl jsem následující:

„Pokud totiž zadavatel tvrdí, že RESPECT, a.s. mohl mít stejně tak prospěch z uzavření smlouvy mezi zadavatelem a uchazečem, který se v zadávacím řízení pro veřejnou zakázku č. 2 umístil jako druhý v pořadí, nevylučuje tato skutečnost závěr, že se zadavatel v rámci zadávacího řízení pro veřejnou zakázku č. 2 nechal zastoupit osobou, která ve vztahu k této veřejné zakázce nesplňovala požadavky nepodjatosti podle § 74 odst. 7 zákona, se všemi důsledky, které jsou popsány v napadeném rozhodnutí. § 74 odst. 7 zákona, na který odkazuje v souvislosti se zastupováním zadavatele § 151 odst. 1 zákona, totiž stanoví, že člen hodnotící komise, resp. zástupce zadavatele, nesmí být ve vztahu k veřejné zakázce a k uchazečům podjatý, zejména nesmí mít osobní zájem na zadání veřejné zakázky a s uchazeči jej nesmí spojovat osobní ani pracovní či jiný obdobný poměr. Z tohoto ustanovení zákona tedy vyplývá, že podjatost zástupce zadavatele nesmí existovat ve vztahu k žádnému z uchazečů o veřejnou zakázku, nikoli pouze k vybranému uchazeči.

Zadavatel dále v rozkladu vyjmenovává činnosti, které RESPECT, a.s. jakožto zástupce zadavatele v zadávacím řízení vykonával. Uzavírá přitom, že RESPECT, a.s. nemohl mít vliv

na hodnocení nabídek v zadávacím řízení pro veřejnou zakázku č. 2. Jak uvádím shora, podmínka nepodjatosti zástupce zadavatele se nevztahuje pouze na úkony související s činnostmi hodnotící komise. § 74 odst. 7 zákona uvádí příkladný výčet skutečností, které znamenají podjatost člena hodnotící komise, resp. zástupce zadavatele. Tato osoba se např. nesmí podílet na zpracování nabídky, se zřetelem k výsledku zadávacího řízení jí nesmí vzniknout osobní výhoda nebo újma, nesmí mít osobní zájem na zadání veřejné zakázky a s uchazeči ji nesmí spojovat osobní ani pracovní či jiný obdobný poměr. V této souvislosti závěrem konstatuji, že co se týče otázky podjatosti RESPECT, a.s. jakožto zástupce zadavatele v zadávacím řízení pro veřejnou zakázku č. 2, plně se ztotožňuji se závěry Úřadu. Z vyjádření České pojišťovny a.s., předložených Úřadu v průběhu správního řízení, jakož i ze smluv uzavřených mezi Českou pojišťovnou a RESPECT, a.s. vyplývá, že mezi těmito dvěma společnostmi existoval v době před zahájením zadávacího řízení pro veřejnou zakázku č. 2 a rovněž v průběhu tohoto zadávacího řízení a i po jeho skončení smluvní vztah, na jehož základě byly RESPECT, a.s. vypláceny provize. Minimálně tedy není splněna podmínka, že zástupce zadavatele nesmí s uchazečem spojovat osobní ani pracovní či jiný obdobný poměr. Vzhledem k tomu, že zadavatel v rozkladu netvrdí žádné další skutečnosti, které by mohly závěry napadeného rozhodnutí v této souvislosti vyvrátit, odkazují dále plně na odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vztahu k veřejné zakázce č. 2.“

34. Na výše uvedeném nadále setrvávám. Krajský soud totiž nadto v rozsudku konstatoval následující:

„Jakkoliv se zdejší soud neztotožnil se závěry žalovaného a správního orgánu prvního stupně v případě prvního vyčítaného deliktu, tak se zcela ztotožnil s jejich závěry v případě druhého deliktu. [...]

Z obsahu správního spisu vyplývají následující, nesporné, skutečnosti.

Za prvé je významný vztah mezi žalobcem a společností RESPECT, a.s. Žalobce, jako zadavatel, ve veřejné zakázce č. 1 vybral společnost RESPECT, a.s., se kterou na základě uvedené veřejné zakázky uzavřel mandátní smlouvu, jejímž předmětem bylo mimo jiné zpracování harmonogramu plánovaného průběhu veřejné zakázky, vedení kompletního spisu veřejné zakázky, příprava podkladů pro zpracování materiálů do Rady města ke schválení zahájení zadávacího řízení, návrh kvalifikačních kritérií, příprava návrhu zadávací dokumentace, styk s uchazeči, předání dokumentace, vyřizování žádostí o dodatečné informace, příjem a evidence nabídek, zajištění průběhu jednání hodnotící komise (v širším slova smyslu), zajištění evidence námitek atd., v podrobnostech soud odkazuje na mandátní smlouvu, která je součástí správního spisu.

Je tedy zcela evidentní, že obsahem soukromoprávního vztahu mezi žalobcem a společností RESPECT, a.s. je výkon činností, které by jinak vykonával sám zadavatel. Proto úkony společnosti RESPECT, a.s. na základě uzavřené mandátní smlouvy obsahově jasně naplňují definici zastoupení zadavatele tak, jak ho chápe soud, a konečně jako ho chápe i odborná literatura.

Za druhé je podstatný vztah mezi Českou pojišťovnou, a.s. a společností RESPECT, a.s. Z obsahu správního spisu má soud jasně prokázané, že mezi oběma subjekty panuje vztah pojišťovny a pojišťovacího agenta na základě smlouvy pro zprostředkování a sjednání pojištění a smlouvy o nevýhradním obchodním zastoupení. Dále ze správního spisu vyplývá,

že společnost RESPECT, a.s. s Českou pojišťovnou, a.s. uzavřela dohodu o správě pojištění, které bylo předmětem veřejné zakázky č. 2. Nadto zároveň ze spisu vyplývá, z vyjádření České pojišťovny, a.s. ze dne 19. 12. 2012, že společnost RESPECT, a.s. byla pojišťovnou pověřena ke zpracování podkladů pro veřejnou zakázku č. 2 a za uzavření smlouvy byla následně společností RESPECT, a.s. vyplacena provize.

Z uvedeného je zřejmé, že společnost RESPECT, a.s. působila v případě veřejné zakázky č. 2 jako zástupce zadavatele (žalobce) a proto se na ní vztahovala stejná omezení, jako na členy hodnotící komise. Pokud soud pomine otázky osobních výhod a osobního zájmu na výsledku, neboť společnost RESPECT, a.s. nemohla ovlivnit výsledek hodnocení nabídek, zjevně byl porušen zákaz jejího podílení na zpracování nabídky (což výslovně dokládá citované vyjádření vybraného uchazeče) a zákaz existence osobního ani pracovního či jiného obdobného poměru mezi jí a uchazečem (Českou pojišťovnou, a.s.).

Soud se na tomto místě plně ztotožňuje se žalovaným, že není podstatné to, zda činností společnosti RESPECT, a.s. došlo k faktickému, reálnému ovlivnění soutěže, neboť otázka „podjatosti“ v sobě imanentně zahrnuje ochranu před i pouze potenciálním ohrožením (v tomto případě) výběru nejvhodnější nabídky. Samotná potencialita možnosti osobního zájmu na výsledku diskvalifikuje určité subjekty ve všech typech rozhodování, ať už se jedná o podjatost soudních osob, pracovníků orgánů státní správy nebo dalších subjektů, na které se klade jejich předpisem podmínka nestrannosti. Konečně i samotné ustanovení § 74 odst. 7 ZVZ (v případě zástupce zadavatele ve spojení s ustanovením § 151 ZVZ) právě zdůrazňuje ochranu i před potencionálním ohrožením vyloučením dotčených osob z činností i souvisejících s přípravou veřejné zakázky pro samotné uchazeče.

Soud má za jasně prokázané, že společnost RESPECT, a.s. vyvíjela v rámci veřejné zakázky č. 2 činnost jak pro zadavatele, tak i pro vybraného uchazeče. Uvedená společnost byla na obou stranách veřejné zakázky č. 2 aktivním účastníkem, neboť na jedné straně byla zástupcem zadavatele a na druhé straně zpracovávala podklady pro účast ve veřejné zakázce. Taková činnost je v přísném rozporu s výslovným zněním zákona a skutečnost, že se společnost RESPECT, a.s. nepodílela na činnosti hodnotící komise, je v tomto případě irelevantní.“

V rozsudku NSS nebyly výše uvedené závěry krajského soudu nijak zpochybněny.

35. Ke spáchání správního deliktu, jak bylo uvedeno ve výroku II. napadeného rozhodnutí, dodávám, že v souladu s ústavními principy, resp. s čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, je i správní orgán povinen posoudit, zda změnou právní úpravy nedošlo k dovolenému prolomení zásady zákazu retroaktivního působení právních norem, tedy zda v průběhu správního řízení nenabyla účinnosti právní úprava pro pachatele příznivější. Jedná se o ústavní princip, který se uplatní i v případě správního trestání, na základě čehož jsem posoudil, zda se v případě zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“), jedná či nejedná o případ, kdy by byla nová právní úprava pro zadavatele příznivější.
36. K výše uvedenému uvádím, že ZZVZ v § 268 odst. 1 písm. a) obsahuje úpravu správního deliktu zadavatele, který spočívá v tom, že zadavatel „nedodrží pravidla stanovená tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky nebo pro zvláštní postupy podle části šesté, přičemž tím ovlivní nebo může ovlivnit výběr dodavatele nebo výběr návrhu v soutěži o návrh, a zadá veřejnou zakázku, uzavře rámcovou dohodu nebo se soutěž o návrh považuje po výběru

návrhu za ukončenou“. Skutková podstata správního deliktu tak v porovnání se zákonem ve znění, jak byl aplikován v předmětné věci, nedoznala takové změny, že by bylo možno označit právní úpravu ZZVZ jako příznivější pro zadavatele, když nadále přetrvává jeho povinnost postupovat podle daného zákona a případné porušení této povinnosti musí následovat alespoň možnost ovlivnění výběru dodavatele a zadání veřejné zakázky.

37. Delikttní odpovědnost zadavatele konstatovaná výrokem II. napadeného rozhodnutí se opírá o závěr Úřadu, že zadavatel v daném případě nedodržel postup stanovený zákonem, když se v rozporu s § 6 a § 151 odst. 1 zákona nechal v zadávacím řízení pro veřejnou zakázku č. 2 zastoupit osobou, která ve vztahu k této veřejné zakázce nesplňovala požadavky nepodjatosti podle § 74 odst. 7 zákona, čímž se stal postup zadavatele v zadávacím řízení netransparentním, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel již uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem.
38. Smluvní zastoupení je v ZZVZ upraveno v § 43. Dle § 43 odst. 1 ZZVZ se zadavatel může při provádění úkonů podle tohoto zákona souvisejících se zadávacím řízením nechat smluvně zastoupit jinou osobou. Tím není dotčena jeho odpovědnost za dodržení pravidel stanovených tímto zákonem. Dle § 44 odst. 1 ZZVZ zadavatel postupuje tak, aby nedocházelo ke střetu zájmů. V případě postupu podle § 42 nebo 43 ZZVZ si zadavatel vyžádá písemné čestné prohlášení všech členů komise, přizvaných odborníků nebo osob zastupujících zadavatele o tom, že nejsou ve střetu zájmů. Pokud zjistí, že ke střetu zájmů došlo, přijme k jeho odstranění opatření k nápravě. Dle § 44 odst. 2 ZZVZ se za střet zájmů považuje situace, kdy zájmy osob, které a) se podílejí na průběhu zadávacího řízení, nebo b) mají nebo by mohly mít vliv na výsledek zadávacího řízení, ohrožují jejich nestrannost nebo nezávislost v souvislosti se zadávacím řízením. Dle § 44 odst. 3 ZZVZ se zájmem osob uvedených v odstavci 2 pro účely tohoto zákona rozumí zájem získat osobní výhodu nebo snížit majetkový nebo jiný prospěch zadavatele.
39. ZZVZ na rozdíl od zákona tedy nově na místo pojmu „podjatost“ používá pojem „střet zájmů“, přičemž na rozdíl od zákona stanovuje v § 44 odst. 1 ZZVZ obecnou prevenční povinnost předcházet střetu zájmů. Střet zájmů ve vztahu k osobám zastupujícím zadavatele potom definují následující odstavce § 44 ZZVZ. Druhý odstavec přitom definuje střet zájmů jako situaci, kdy zájmy osob, které se podílejí na průběhu zadávacího řízení nebo mají reálný či potenciální vliv na jeho výsledek, ohrožují nestrannost nebo nezávislost těchto osob v souvislosti se zadávacím řízením. Hrozbu střetu zájmů tedy zákonodárce vnímá primárně v personální rovině na straně osob, které připravují zadávací řízení či které rozhodují v jeho průběhu. Ve správním řízení bylo prokázáno, že RESPECT, a.s. připravoval zadávací řízení, jak ostatně dovodil i Krajský soud. Tato skutečnost však nebyla uchazečům známa.
40. ZZVZ přitom v tomto směru nově stanoví zadavateli povinnost v § 36 odst. 4 označit tu část zadávací dokumentace, kterou nezpracovával sám, nýbrž ji pro něho vypracovala osoba odlišná od zadavatele. Jak tedy vyplývá i z komentářové literatury (srov. k tomu Dvořák, D., Machurek, T., Novotný P., Šebesta, M. a kolektiv. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 215):

„Jestliže byla zadávací dokumentace nebo její část vypracována osobou odlišnou od zadavatele, tj. externím subjektem (administrátorem veřejné zakázky, projektantem, technickým konzultantem apod.), je zadavatel povinen tuto část označit a rovněž dostatečně

příslušnou osobu identifikovat, tj. uvést její identifikační údaje ve smyslu § 28 odst. 1 písm. g).“

K takovému úkonu však nedošlo.

41. Ačkoli by se tedy na první pohled mohlo zdát, že je nová právní úprava pro zadavatele příznivější, není tomu tak, neboť v případě zpracování zadávací dokumentace třetí osobou stanovuje tato nová právní úprava zadavateli nové povinnosti za účelem zachování zásady transparentnosti, prevenci střetu zájmů a zachování hospodářské soutěže, kterým je třeba dostát již při zahájení zadávacího řízení. Takovým povinností však zadavatel nedostál.
42. S ohledem na uvedené je zřejmé, že ani za této právní úpravy by zadavatel nepostupoval zákonným způsobem. Z uvedeného vyplývá, že i podle pozdější právní úpravy by se jednalo o správní delikt dle § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ, kterým zadavatel nedodržel postup stanovený zákonem, přičemž tímto postupem mohl ovlivnit výběr dodavatele. ZZVZ tak nepředstavuje pro zadavatele právní úpravu *in favorem*, a tudíž k jejímu znění nepřihlížím.
43. Na základě výše uvedeného tedy pro část napadeného rozhodnutí, týkající se výroku II., v souladu s rozsudkem krajského soudu v dané věci uzavírám, že Úřad postupoval správně a v souladu se zákonem, když konstatoval, že došlo ke spáchání správního deliktu tím, že se zadavatel nechal zastupovat společností RESPECT, a.s. Zároveň se jedná o část napadeného rozhodnutí, jež ob stojí samostatně i bez ohledu na osud dalších výroků napadeného rozhodnutí, proto tuto část napadeného rozhodnutí tímto rozhodnutím potvrzuji.

K důvodům zrušení části napadeného rozhodnutí

44. Podstatou napadeného rozhodnutí v části odpovídající výroku I. byla otázka určení předpokládané hodnoty veřejné zakázky a v návaznosti na to kvalifikace veřejné zakázky č. 1 ve vazbě na možnost spáchání správního deliktu.
45. Úřad dospěl s odkazem na rozsudky krajského soudu ze dne ze dne 11. 8. 2009, č. j. 62 Ca 30/2008-190, a ze dne 16. 5. 2013, č. j. 62 Af 73/2011-210, k závěru, že zadavatel neurčil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky č. 1 v souladu se zákonem, když do této hodnoty nezapočítal i očekávanou výši provize, kterou RESPECT, a.s., jakožto pojišťovací makléř, získal z následně uzavřených pojistných smluv od vybraného pojistitele. Proti tomuto závěru brojí zadavatel, který je přesvědčen o správnosti svého postupu, kdy vycházel při stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky z částky odpovídající odměně za administraci veřejné zakázky č. 2. Předpokládaná hodnota této zakázky ve výši 20 000 Kč bez DPH pak dle zadavatele plně odpovídala situaci na trhu. Podle zadavatele se tedy jednalo o veřejnou zakázku malého rozsahu, kdy byl oprávněn v souladu s § 18 odst. 5 zákona přistoupit k zadání této zakázky formou tzv. zakázky malého rozsahu v souladu s vlastní interní směrnici. Provize nemohla být dle názoru zadavatele do předpokládané hodnoty veřejné zakázky č. 1 zahrnuta, neboť na ni v době přípravy a organizace veřejné zakázky č. 1 nikomu nevznikl nárok a nemohla být nikomu vyplacena.
46. Krajský soud v rozsudku, jímž zrušil původní rozhodnutí o rozkladu, shledal podstatné odlišnosti v nyní posuzované věci a v případech řešených v citovaných rozsudcích, na nichž stojí výrok I. napadeného rozhodnutí. Konkrétně dospěl k následujícímu závěru:

„Zatímco v případě věci sp. zn. 62Ca 30/2008 a 62Af 73/2011 byl pojišťovací makléř ve vztahu k oběma stranám veřejné zakázky a byl zainteresován na výsledku a mohl osobně ovlivnit výběr a v konečném důsledku i výhodnost zakázky, tak v souzené věci existovaly zjevně dva samostatné vztahy, a to jeden spojený s administrací veřejné zakázky č. 2 mezi žalobcem a společností RESPECT, a.s., a druhý mezi Českou pojišťovnou, a.s. a společností RESPECT, a.s. Jestliže společnost RESPECT, a.s. neměla podíl na rozhodování rozhodovací komise a ani neměla přístup ke konkurenčním nabídkám, nemohla ovlivnit nijak jinak, než případným nastavením podmínek veřejné zakázky č. 2 (což ale žalovaný ani správní orgán prvního stupně netvrdili), výběr nejhodnější nabídky. Jestliže výše provize ani její poskytnutí nemělo přímou souvislost se získáním veřejné zakázky prostřednictvím společnosti RESPECT, a.s, pak nedává žádný racionální smysl započítávání provize do hodnoty veřejné zakázky č. 1, v níž byl vybírán administrátor veřejné zakázky č. 2, který však nemohl ovlivnit výběr nejhodnější nabídky.

Závěry uvedené v rozsudcích zdejšího soudu ve věcech sp. zn. 62Ca 30/2008 a 62Af 73/2011 jsou zcela neaplikovatelné. Pro stanovení hodnoty veřejné zakázky č. 1 je podstatná pouze smlouva mezi žalobcem a společností RESPECT, a.s., ze které vyplývá, že se jedná o veřejnou zakázku malého rozsahu.“

47. Dle krajského soudu je tedy rozhodující skutečnost, zda byl tak jako v citovaných rozsudcích vybírán uchazeč (pojišťovací makléř), u něž bylo možné očekávat vztah k oběma stranám následné veřejné zakázky na pojištění a s ním spjatý osobní zájem na výsledku výběru, který by přitom mohl osobně ovlivnit výběr pojistitele a v konečném důsledku i výhodnost zakázky.
48. K tomu Nejvyšší správní soud v rozsudku NSS poznamenal, že *„[z]ákon při konstrukci předpokládané hodnoty veřejné zakázky nerozlišuje to, vůči komu závazky z veřejné zakázky zadavateli vzniknou, hodnotu zakázky tak mohou tvořit svým součtem závazky vůči různým příjemcům, které v souvislosti s plněním této zakázky lze předpokládat (vytučnění přidáno; pozn. předsedy Úřadu) a to bez ohledu na to, zda k jejich úhradě dochází přímo vybraným uchazečům nebo například jiným osobám s tím, že v konečném důsledku úhradu (její část) získá vybraný uchazeč.“*
49. Stěžejní je tedy dle Nejvyššího správního soudu prokázání přímé souvislosti platby provize s veřejnou zakázkou č. 1 (tj. zakázkou na administraci) a nikoliv s veřejnou zakázkou č. 2 (na pojištění). Rozhodný pro prokázání takových souvislostí je přitom den zahájení zadávacího řízení, neboť dle § 13 odst. 2 zákona je pro stanovení výše předpokládané hodnoty veřejné zakázky rozhodný den odeslání oznámení či výzvy o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění. V daný okamžik však nebylo možné kalkulovat s tím, že se veřejné zakázky č. 2 budou účastnit pouze dva uchazeči, s nimiž byl RESPECT, a.s. ve smluvním vztahu. Taková skutečnost v době zahájení zadávacího řízení na veřejnou zakázku č. 1 nebyla známa, neboť služby v oblasti pojišťovnictví mohou poskytovat i pojišťovny z jiných členských států Evropské unie a tedy okruh potenciálních uchazečů o veřejnou zakázku č. 2, kterou měl administrovat vybraný uchazeč veřejné zakázky č. 1, byl poměrně široký, a proto nebylo možné důvodně předpokládat zprostředkovatelský vztah vybraného uchazeče veřejné zakázky č. 1 se všemi potenciálními uchazeči veřejné zakázky č. 2.
50. Jak dovodil v rozsudku krajský soud a následně připomněl v rozsudku NSS i Nejvyšší správní soud, aby mohla být v takové situaci provize zahrnuta do předpokládané hodnoty veřejné

zakázky č. 1, musel by mít vybraný uchazeč (administrátor) „širší pravomoci v podobě podílu na rozhodování o výběru (vítězného) pojistitele, popř. by musel žalovaný (tj. Úřad; pozn. předsedy Úřadu) prokázat faktické ovlivnění tohoto výběru z jeho strany (např. formulací diskriminačních zadávacích podmínek tzv. „šitých na míru“ jen pojistitelům, kteří jsou ve smluvním vztahu s administrátorem), aby bylo možné dovést praktickou jistotu, že v rámci navazující veřejné zakázky administrátor bude provizi inkasovat. Pokud vybraný administrátor takovou možností potlačit náhodu při stanovení okruhu přihlášených pojistitelů, resp. při vlastním výběru pojistitele nemá, je tím přerušen vztah přímé příčinné souvislosti mezi výběrem konkrétního administrátora a inkasem jeho provize od později vybraného pojistitele. Tím samozřejmě Nejvyšší správní soud nijak nevylučuje závěr, že volbou takového administrátora veřejné zakázky na pojištění mohou být porušeny jiné povinnosti stanovené zákonem.“

51. S ohledem na uvedené neobstojí závěr Úřadu o spáchání správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona zadavatelem tím, že tento nestanovil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky č. 1 v souladu s § 13 odst. 2 zákona, a když v rozporu s § 21 zákona nezadal tuto veřejnou zakázku v některém z druhů zadávacích řízení, neboť tyto jsou vystaveny na nesprávném právním posouzení předpokládané hodnoty veřejné zakázky č. 1, resp. spočívají v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu věci.
52. Nezbyvá proto než napadené rozhodnutí v této části zrušit pro nesprávné právní posouzení věci a nedostatečně zjištěný skutkový stav a vrátit Úřadu zpět k novému projednání. V tomto novém projednání se Úřad zaměří na posouzení, zda se administrátor mohl podílet na rozhodování o výběru nejvhodnější nabídky veřejné zakázky č. 2 (tj. zda se mohl podílet na výběru pojistitele), event. zda mohl administrátor svým jednáním fakticky takový výběr ovlivnit, zejm. nastavením zadávacích podmínek. V případě, že dospěje k závěru, že byl spáchán správní delikt, přistoupí v souladu s čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod rovněž k posouzení, zda pro zadavatele není příznivější nová právní úprava zadávání veřejných zakázek upravená ZZVZ.

K výroku III. napadeného rozhodnutí – uložení pokuty

53. Výrokem III. napadeného rozhodnutí byla zadavateli uložena pokuta za spáchání správních deliktů uvedených ve výroku I. a II. napadeného rozhodnutí. Podle § 120 odst. 2 zákona se pokuta uloží „za správní delikt“. Vzhledem k provázanosti výroků I. a II. napadeného rozhodnutí s výrokem III. napadeného rozhodnutí, kdy výrok o pokutě (výrok III. napadeného rozhodnutí) je závislý na výrocích I. a II. napadeného rozhodnutí, kterými Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správních deliktů, jsem s ohledem na zrušený výrok I. napadeného rozhodnutí přistoupil i ke zrušení výroku III. napadeného rozhodnutí. I v tomto rozsahu se tedy věc vrací Úřadu k novému projednání.
54. Při novém ukládání pokuty nechť Úřad s ohledem na případně zjištěný počet spáchaných správních deliktů postupuje v souladu s absorpční zásadou.

VII. Závěr

55. Po zvážení všech aspektů dané věci jsem dospěl k následujícím zjištěním. Napadené rozhodnutí bylo ve výroku II. vydáno v souladu se zákonem a správním řádem, nenastaly zde tedy podmínky pro zrušení nebo změnu tohoto výroku z důvodů uváděných v rozkladu.

S ohledem na uvedené jsem výrok II. napadeného rozhodnutí podle § 152 odst. 6 písm. b) v návaznosti na § 90 odst. 5 správního řádu potvrdil a podaný rozklad v této části zamítl.

56. U výroku I. napadeného rozhodnutí jsem dospěl ke zjištění, že tento je nezákonný, kdy nezákonnost spočívá v nesprávném právním posouzení věci a v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu věci. Současně jsem dovedl, že výrok III. napadeného rozhodnutí je závislý na výroku I. a II. napadeného rozhodnutí. Dospěl jsem proto k závěru, že byly splněny zákonné podmínky pro zrušení výroku I. a III. napadeného rozhodnutí a vrácení věci v tomto rozsahu k novému projednání podle § 152 odst. 6 písm. a) správního řádu ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu. Vzhledem k tomu, že výrok I. napadeného rozhodnutí trpí nezákonností spočívající v nesprávném právním posouzení věci a nedostatečně zjištěném skutkovém stavu věci, jež by vedl k závěru o naplnění správního deliktu, nebylo právně možné, abych rozkladem napadený výrok I. napadeného rozhodnutí sám změnil. V řízení o rozkladu nebyly nově požizovány žádné podklady pro vydání rozhodnutí.
57. Při novém projednání věci je Úřad vázán právním názorem uvedeným v tomto rozhodnutí a ve výše citovaném rozsudku krajského soudu a rozsudku NSS. Dále vezme Úřad rovněž v úvahu výše uvedené námitky rozkladu zadavatele.
58. Při ukládání sankce bude Úřad postupovat v souladu se základními zásadami správního trestání, případně i zásadou absorpce s ohledem na počet zjištěných správních deliktů, přičemž přistoupí i k uložení sankce za správní delikt vyslovený ve výroku II. napadeného rozhodnutí, který byl tímto rozhodnutím předsedy Úřadu potvrzen.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Statutární město Ústí nad Labem, Velká hradební 2336/8, 401 00 Ústí nad Labem

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy